

בָּא וְרָאָה מַה פָּתֹחַ, כִּי אָמַר הָאֱלֹהִים מִצְרָיִם יָרֶד עַמִּי בְּרִאשָׁנָה לְגֹור שֵׁם וְאַשׁוֹר בְּאַפָּס עַשְׂקֹו. תְּרֻעָמָת שְׁהַתְּרוּעָם בְּקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל אֲשֹׁוֹר, וְאָמַר, רָאוּ מַה עֲשָׂה לֵי אֲשֹׁוֹר, שְׁהָרִי בְּמִצְרָיִם שָׁאַנְיִי עַשְׂתִּי בְּהָם כֵּל אַוְתָם קְדִינִים, וְעַמִּי (הַמִּן) יָרְדוּ לְשֵׁם לְדוֹר בְּנֵיכֶם, וְקַבְּלוּם הַמִּצְרָיִם בְּגַנְיֵיכֶם, וְנַתְנוּ לָהֶם הַיְפִי שֵׁל הָאָרֶץ, אָרֶץ גָּשָׁן. וְאָרֶץ עַל גַּב שְׁהַצִּיקוֹ לָהֶם בְּגָלוֹת, לֹא לְקֹחוּ מַחְם אֶת הָאָרֶץ, שְׁבַתּוֹב (שמות ט) רַק בְּאָרֶץ גָּשָׁן אֲשֶׁר שֵׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגוֹ. וּמִיטָּב אָרֶץ מִצְרָיִם הַיְתָה, שְׁבַתּוֹב (בראשית מ) בְּמִיטָּב הָאָרֶץ בָּאָרֶץ רַעֲמָסָה. וְעוֹד, שְׁלָא הַעֲבָרוּ מִשְׁלָחָם כָּלּוֹם, שְׁבַתּוֹב (שמות ט) וּמִפְּקָדָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגוֹ, רַעַם כֵּל זֶה נְדוּנוֹ בְּכָמָה דִּינִים. אָכְלָא אֲשׁוֹר בְּאַפָּס עַשְׂקֹו, הַטִּיל אַוְתָם בָּאָרֶץ שְׁבָטוֹר הָעוֹלָם, וַנְטַל אֶת אַרְצָם מֵהֶם. וְמַה הַמִּצְרָיִם שְׁעַשׂוּ כֵּל הַטוֹּבָה הַלְלוּ לִישְׂרָאֵל נְדוּנוֹ בְּכֶל אַוְתָם דִּינִים - אֲשׁוֹר וְאֶדוֹם וְשָׁאָר הָעָמִים שְׁפָצִיקִים לָהֶם, וְחוֹרְגִים אַוְתָם, וְנוֹטְלִים אֶת מְמוֹנָם, עַל אַחֲת בְּמַה וּכְמַה שְׁהַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הָרוֹא רֹזֶחֶת לְכַבֵּד אֶת שְׁמוֹ עַלְיהם, שְׁבַתּוֹב (יחזקאל לח) וְהַתְּגַדְּלַתִי וְנוֹדַעַתִי. שֵׁם בְּמִצְרָיִם בְּמַלְךָ אֶחָד, וְכַא בְּכָל מַלְכֵי הָעוֹלָם.

רַבִּי שְׁמַעֲוֹן זַקְף יְדֹיו וְבָכָה, וְאָמַר, וּוי מָאֵן דִּיזְדָּמָן בְּהָהּוּא זַמָּנָא, וּזְבָאת חַוְּלָקִיהָ מָאֵן דִּיזְדָּמָן וַיְשַׁתְּפַח בְּהָהּוּא זַמָּנָא, וּוי מָאֵן דִּיזְדָּמָן בְּהָהּוּא זַמָּנָא, בְּגַין דְּבַד יִתְהִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הָוּא לְפַקְדָּא לְאַיִלְתָּא, יִסְתַּבֵּל מָאֵן אַיִלְתָּא אַיִלְתָּא בְּהָדָה, בְּכָל אַיִלְתָּא דְּמִשְׁתְּבָחִי עַמָּה, בְּכָל עַזְבָּדָי דְּכָל חַד וְחַד, וְלֹא יַשְׁתַּבְחַ שְׁנַמְצָאים עַמָּה, בְּכָל מַעֲשֵׁי כֵּל אֶחָד וְאֶחָד, וְלֹא יִפְאַצֵּא צָדִיק, שְׁבַתּוֹב (ישעיה ס) וְאֶבְיַט וְאַיִן

הָא חַזִּי, מַה כְּתִיב, (ישעיה נ"ב) כֵּה אָמַר הָאֱלֹהִים יָרֶד עַמִּי בְּרִאשָׁוֹנָה לְגֹור שֵׁם וְאַשׁוֹר בְּאַפָּס עַשְׂקֹו תּוֹרַעֲמָא דְּאַתְּרָעָם קְדָשָׁא בְּרִיךְ הָוּא עַל אֲשֹׁוֹר, וְאָמַר, חַמּוּ מַה עָבֵד לֵי אֲשֹׁוֹר, דְּהָא מִצְרָיִם הָאָנָּא עַבְדִּית בְּהָוּ כֵּל אַיִלְתָּא דִּינִין, וְעַמִּי (איינִי) נַחֲתָו פִּמְנָן, לְדִיְרָא בִּינְיָהָוּן, וְקַבְּלוּם מִצְרָאֵי בִּינְיָהָוּ, וְיַהֲבֹ� לֹזֶן שְׁפָר אָרֶץ אָרֶץ גּוֹשֶׁן, וְאָף עַל גַּב דְּאַעֲיקָיו (שמות ט) רַק בְּאָרֶץ גּוֹשֶׁן אֲשֶׁר שֵׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָתִיב, וְגַוּ. וּמִיטָּב אָרֶץ דְּמִצְרָיִם הַזָּהָה, דְּכָתִיב, (בראשית מ"ז) בְּמִיטָּב הָאָרֶץ בְּאָרֶץ רַעֲמָסָה. וְתוֹ, דְּלָא אַעֲדוּ מַדְלָהָוּן בְּלָוּם, דְּכָתִיב, (שמות ט) וּמַפְקָנָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגוֹ. וְעַם כֵּל דָא אַתְּדָנוּ בְּכָמָה דִּינִין.

אָכְלָא אֲשׁוֹר בְּאַפָּס עַשְׂקֹו, אָטִיל (דף ז ע"ב) לֹזֶן בְּאָרֶץ דִּסְיִיפִי עַלְמָא, וַנְטַל לֹזֶן אָרֶץ דְּלָהָוּן. וּמַה מִצְרָאֵי, דַעֲבָדִי כֵּל הַגִּי טְבָאָן לִישְׂרָאֵל, אַתְּדָנוּ בְּכֶל אַיִלְתָּא דִּינִין. אֲשׁוֹר וְאֶדוֹם וְשָׁאָר עַמִּין, דְּמַעְיִקְיָין לֹזֶן, וַקְטָלִין לֹזֶן, וַנְטַלִין לֹזֶן מַמְוִינָהָוּן, עַל אַחֲת בְּמַה וּבְמִתְּהִלָּה דְּקַוְדָשָׁא בְּרִיךְ הָוּא בְּעֵי לִיְקָרָא שְׁמִיהָ עַלְיָהָוּ, דְּכָתִיב, (יחזקאל ל"ח) וְהַתְּגַדְּלַתִי וְהַתְּקַדְּשַׁתִּי וְנוֹדַעַתִי. הַתָּם בְּמִצְרָיִם בְּמַלְכָא חַד, וְהַכָּא בְּכָל מַלְכִין דַעַלְמָא.

רַבִּי שְׁמַעֲוֹן זַקְף יְדֹיו וְבָכָה, וְאָמַר, וּוי מָאֵן דִּיזְדָּמָן בְּהָהּוּא זַמָּנָא, וּזְבָאת חַוְּלָקִיהָ מָאֵן דִּיזְדָּמָן וַיְשַׁתְּפַח בְּהָהּוּא זַמָּנָא, וּוי מָאֵן דִּיזְדָּמָן בְּהָהּוּא זַמָּנָא, בְּגַין דְּבַד יִתְהִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הָוּא לְפַקְדָּא לְאַיִלְתָּא, יִסְתַּבְחַל מָאֵן אַיִלְתָּא אַיִלְתָּא בְּהָדָה, בְּכָל אַיִלְתָּא דְּמִשְׁתְּבָחִי עַמָּה, בְּכָל עַזְבָּדָי דְּכָל חַד וְחַד, וְלֹא יַשְׁתַּבְחַ שְׁנַמְצָאים עַמָּה, בְּכָל מַעֲשֵׁי כֵּל אֶחָד וְאֶחָד, וְלֹא יִפְאַצֵּא צָדִיק, שְׁבַתּוֹב (ישעיה ס) וְאֶבְיַט וְאַיִן

עוזר. ובכמה צורות על צורות לשראל.

אשרי מי שיזדמן ויפצח באוטו הזמן - משום שהוא שיעמד באותו זמן באמונה, יזפה לאותו אוד של שמחת הארץ, ועל אותו זמן בתוכו יבריה יט' וצראפטיםocrat את הפסף ובכנותים בכחן את הזקב וגוי. לאחר שאומן צורות יתעוררו על ישראל, וכל העמים ימליכיהם יתעצזו כאחד עלייהם, ומעוררים פמה גורות רעות, וכולם עולים בעצה אחת עליהם, ויבאו ערלה על צרה, אחרונות משבחות את הראשונות, אז יתראה עמוד אש אחד עומד מלמעלה למיטה ארבעים יום, וכל עמי הארץ רואים אותו.

באתו זמן יתעורר מלך המשיח לנצח מתחזן גן עדן מאותו מקום שנקרא ק"ז צפואר, ויתעורר בארץ הגליל. ואתו יום שיצא לשם, יתרגו כל העולם, וכל בני העולם מתחבאים בתוך מערות וסלעים שלא יחשבו להגצל, ועל אותו זמן בתוכו (ישעה ב) וباו במערות ארים ובמלחמות עפר מפני פחד היה ו מהדר גאנז בקיומו לעזר הארץ.

מפני פחד היה - זהו אותו רגע של כל העולם. ומהדר גאנז - זה משיח. בקוםו לעזר הארץ - בשיקום ויתגלה הארץ הגליל, משום שהוא מקום ראשון שנחרב הארץ קדושה, ולכן يتגלה שם ראשון לכל מקום, ומשם יעורר קרובות לכל העולם.

אחר ארבעים يوم שעמוד יעדן הארץ לשמים לעני כל הארץ ויתגלה המשיח, יקום מצד

זפאי. דכתייב, (ישעה ס"ג) ואבט ואין עוזר. ובכמה עקטין על עקtein לישראל.

ובאה מאן דיזידמן וישטפה בההוא זמנא, בגין דההוא דיתקאים בההוא זמנא במתימנותא, יזפה לההוא נהייו רחודה דמלכא. ועל ההוא זמנא כתיב, (ונראה י"ג) וצראפטיםocrat את הפסף ובכנותים בכחן את הזקב וגוי.

לבחור דאיןון עקtein מתעריר על ישראל, וכל עמיון ומלייהון יתיעטוו בחדא עלייהו, ומתעריר בפה גזירין ביישין, בלהו סלקין בעיטה חדא עלייהו, וייתוון עקטא על עקטא, בתרייתה משפטן קמייתא. בדין יתרחזי חד עמודא דאסא, קאים מעלא למתא, ארבעין יומין, וכל עמיון דעלמא חמאן לייה. בההוא זמנא, יתעד מלכא משיחא, לנפקא מגו גנטא דעתן, מההוא אחר דאתקיי ק"ז צפואר, ויתעד בארעא דגליל, וההוא יומא דיפוק לתמן, יתרגץ כל עולם, וכל בני עלמא מתחבאים גו מערתני וטנרי, ודלא יחשבן לאשתובא. ועל ההוא זמנא כתיב, (ישעה ב) ובאו במערות צורים ובמלחמות עפר מפני פחד ה', ומהדר גאנז בקיומו לעזר הארץ.

מפני פחד ה', דא ההוא רגיזו דכל עולם. ומהדר גאנז דא משיח. בקוםו לעזר הארץ, פד יקום ויתגלי בארעא דגליל, בגין דאיهو הוא אחר קדמאת דאתחרבא בארעא קדיישא, בגין כה, יתגלי פמן קדמאת לכל אחר, ומטען יתעד קרבין לכל עולם.

לבחור ארבעין יומין, דעמודא יקום מארעא לשמייא, לעינייהון דכל עולם, ומשיח יתגלי, יקום מפטר מזרח, חד כוכבא מלחתא